

Plzeňsko-Toskánsko, život v kraji piva a vína

Ve dnech 9.-17. Zář 2011 byli studenti Gymnázia a Střední odborné školy Plasy v Itálii v městě Sansepolcro v rodinách svých partnerů z výměnného projektu se stejným názvem – Plzeňsko-Toskánsko..., který se studenty připravovaly Mgr Nová a Mgr Bartůšková. Jednalo se již o druhou část výměnného projektu, kdy čeští studenti nejprve přivítali své italské přátele začátkem dubna 2011 v Čechách a ukázali jim svoji školu, okolí Plas i Kralovic a Prahu. Na přání italské strany jsme navštívili malý pivovar v Chyši a také velký v Plzni, pro srovnání. Co italy u nás nejvíc překvapilo? Pohostinnost českých rodin a velké množství kulturně zajímavých míst, která se ukrývají na našem venkově.

Nyní jsme tedy jeli do Itálie my s výhodou, totiž s tím, že jsme své italské partnery již osobně znali. Přesto však jsme s napětím čekali na přijetí v Sansepolcro. Profesorky Giugliana Salvi a Nicoletta Cassini se svými studenty nás však přijali více než vřele. Na celou dobu pobytu připravili zajímavý a velmi intenzivní program, abychom z kraje Toskánska a částečně i Umbrie poznali co nejvíce. Po příjezdu v sobotu večer si naše studenty odvezly italské rodiny a připravily pro ně program na neděli.

V pondělí jsme společně jeli obdivovat krásy města renesance-Florence. Měli jsme skvělého průvodce v osobě profesora architektury Enza Papiho, který nás sice „honil“ po městě, ale zato nám svým zaníceným výkladem přiblížil zajímavá místa rané i vrcholné italské renesance, kterou ze srdce miluje.

V úterý ráno jsme byli v naší partnerské škole – Gymnázium Sansepolcro. Zde nás nejprve přivítal ředitel této školy a pak si studenti zkusili své prezentace, které jsme měli předvést ve středu. Naši studenti byli rozděleni do dvojic a každá dvojice připravila powerpointovou prezentaci a přiblížila fotografiemi a vyprávěním v angličtině kulturní památku a nebo osobnost našeho kraje. Po této zkoušce nás profesor Papi provedl centrem města Sansepolcro a přiblížil nám příběh z druhé světové války, kdy se město nacházelo mezi pozicemi německých a britských vojáků, kteří vzájemným ostřelováním z děl poškozovali město. Město bylo zachráněno díky poručíkovi britské armády, který zjistil jméno města, poblíž kterého bojují, a rozkázal zastavit palbu. Věděl totiž, že se v městě Sansepolcro nachází jeden z nejslavnějších obrazů italské renesance – freska Vzkříšení Krista od Piera della Francesca. Tu jsme si prohlédli v místním muzeu. V poledne přijala naši skupinu paní starostka města a podpořila myšlenku kulturních výměn mezi různými evropskými státy, které studenty vždy obohatí. Zástupce města pro kulturu nás pozval na oslavy 1000 let založení města, které proběhnou již příští rok. Po obědě a odpočinku v parku jsme jeli do hor do kláštera Monte Casale, krásného poutního místa, kde se zastavoval svatý František při cestách do Assisi.

Ve středu jsme nejprve svým italským partnerům předvedli náš projekt. Začali jsme poeticky – protože pocházíme z kraje piva, tak tedy ukázkou ze slavného filmu Postřižiny. Poté jsme se zúčastnili výuky v hodinách italské literatury, fyziky a matematiky. Po výuce jsme si jeli prohlédnout nádherné středověké město Anghiari, kde jsme více než v jiných městech v Itálii mohli obdivovat krásná zákoutí, která umí italoové vytvořit z květináčů, jakkoli se jim v úzkých středověkých uličkách nedostává volného místa. Po obědě na faře jsme jeli do známé lisovny olivového oleje. Byli jsme pozváni na ochutnávku výborných olejů s různými příchutěmi a místního medu. Studenti bohužel nemohli ochutnat místní výtečné slámové víno.

Ve čtvrtek, poslední den našeho pobytu, jsme měli opět velice náročný den. Ráno jsme nejprve jeli do Assisi, slavného poutního místa spojeného se jménem svatého Františka, a zde jsme obdivovali nádhernou baziliku svatého Františka a slavné Giottovy fresky. Ještě jsme navštívili poklidný chrám svaté Kláry a po nákupu drobností v upomínku na slavné poutní místo jsme se rozloučili s Assisi a vydali se do srdce Umbrie – do Perugia. Z časových důvodů jsme bohužel nemohli navštívit slavnou Univerzitu pro cizince, kterou jsme měli původně v plánu, ale zato jsme si prohlédli jádro Perugia a vyfotili se před Palazzo dei Priori. Pak už jsme však nasedli do místního povrchového minimetra, které nás zavezlo zpět na parkoviště, a už jsme se všichni těšili do slavné čokoládovny Perugina, kde jsme potěšili nejen svůj zrak a čich, ale hlavně chuť při ochutnávce této slavné čokolády. Takto sladce jsme se tedy rozloučili s našimi partnery z výměnného projektu, kteří se stali našimi přáteli.

Následující den jsme odjžděli domů, ale se zastávkou v San Marinu, kde jsme se potěšili výhledem z hory Monte Titano.

Výměnný pobyt se povedl, obě strany ho zhodnotily jako velmi úspěšný. Důležitou věcí je to, že studenti poznali život v rodinách v jiné evropské zemi, že používali cizí jazyk ke komunikaci. Byla navázána nová přátelství, někteří studenti se dokonce domlouvali na vzájemné návštěvě rodin. Za to vše patří dík vedení Gymnázia a SOŠ Plasy, které myšlenku výměnných pobytů na škole podporuje, ale též Plzeňskému kraji, městu Kralovice a městu Plasy za finanční podporu.

